

ASĪRIEŠU SAKĀVE

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes 36:1, Jes 36:2–20, Jes 36:21–37:20; Jes 37:21–38; Jes 38., 39. nod.

ATMIŅAS PANTS:

“Ak, Kungs Cebaot, Tu Israēla Dievs, kas Tu mīti pār ķerubiem, vienīgi Tu esi Dievs pār visām zemes valstīm, Tu radīji debesis un zemi.” (Jes 37:16)

Izkāmējis vīrs basām kājām iet kopā ar diviem dēliem. Kāda cita ģimene ir sakrāvusi visu savu mantību ratos, ko velk novārguši vērši. Kāds vīrs ved vēršus, ratos sēž divas sievietes. Neveiksmīgākajiem nav ratu, tāpēc viņi nes visu savu mantību uz pleciem.

Visapkārt kareivji. Pilsētas vārtos ietricas sasists auns. Šāvēji, kas sēž auna mugurā, šauj uz pilsētas aizstāvjiem. Valda drudžaina asinspirts.

Ātri uz priekšu. Ķēniņš lepni sēž savā tronī, saņemdam laupījumu un gūstekņus. Daži gūstekņi tuvojas viņam ar paceltām rokām, lūgdamies pēc žēlastības. Citi nometušies uz ceļiem vai pieplakuši pie zemes. Šo ainu apraksti sākas ar šādiem vārdiem: “Sanheribs, pasaules ķēniņš, Asīrijas ķēniņš” un turpinās ar tādiem izteicieniem kā “sēdēja lepnā tronī, un Lahišas pilsētas laupījums tika nests viņa priekšā pārskatam.” (John Malcolm Russell, *The Writing on the Wall* (Winona Lake, Indiana: Eisenbrauns, 1999), pp. 137, 138.)

Šis attēlu sērija, kas kādreiz rotāja Sanheriba pils sienas, tagad atrodas Britu muzejā. Kādu gan stāstu tās var pastāstīt par Dieva tautas nožēlojamo stāvokli!

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 13. februārī.

Pieliktās pūles (Jes 36:1)

Kas notika ar Jūdu? 2ķēn 18:13, 2L 32:1, Jes 36:1. _____

Kad neticīgais Ahas nomira un viņa uzticīgais dēls Hiskija sēdās viņa tronī, Hiskija mantoja valsti, kas bija zaudējusi pilnīgu neatkarību. Pērkot Asīrijas palīdzību pret Sīrijas un ziemeļu Israēlas aliansi, Jūda bija spiesta turpināt maksāt kā nodevu “aizsardzības naudu” Asīrijai (sk. 2L 28:16–21). Kad Asīrijas ķēniņš Sargons II nomira tālā kaujas laukā un viņa vietā 705. gadā pirms Kristus stājās Sanheribs, Asīrija kļuva ievainojama. Liecības Bībeles un asīriešu tekstos atklāj, ka Hiskija izmantoja šo iespēju, lai saceltos (sk. 2ķēn 18:7), kā vadītājs uzņemoties agresīvu darbību pret asīriešiem kopā ar citām mazajām tautām reģionā.

Diemžēl Hiskija bija par zemu novērtējis Asīrijas varas dzīvotspēju. 701. gadā pirms Kristus, kad Sanheribs pakļāva citas savas impērijas daļas, viņš ar postošu spēku devās pret Sīriju-Palestīnu un nopostīja Jūdu.

Kā Hiskija sagatavojās sadursmei ar Asīriju? 2L 32:1–8. _____

Kad Hiskija redzēja, ka Sanheribs ir nodomājis ieņemt galvaspilsētu Jeruzālemi, viņš veica plašus sagatavošanās darbus cīņai ar Asīriju. Viņš nostiprināja nocietinājumus, organizēja armiju un sagādāja tai nepieciešamo, kā arī palielināja Jeruzālemes ūdens apgādes drošību (sk. arī 2ķēn 20:20, 2L 32:30). Ievērojamais Ziloas ūdens tunelis, ko piemin uzraksta dēļ, kurā teikts, kā tas tika būvēts, visdrīzāk datējams ar Hiskijas laiku, kad viņš gatavojās potenciālajam aplenkumam.

Tikpat svarīgi kā nodrošināt militāro un organizācijas vadību Hiskijam bija nodrošināt arī garīgo vadību, cenšoties uzlabot savas tautas morāli šajā biedējošajā laikā. “Bet Jūdas ķēniņš bija apņēmis darīt savu daļu, gatavojoties stāties pretī ienaidniekam, un, paveicis visu, ko varēja izdomāt cilvēka atjautība un paveikt viņa enerģija, viņš sapulcināja savus karaspēkus un pārliecināja viņus būt drosmīgiem.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 351. lpp.)

Ja Hiskija tik ļoti uzticējās Kungam, kāpēc viņš pats uzņēmās tik daudz pūļu? Vai viņa darbi noliedz viņa ticību? Sk. Fil 2:12, 13 par sadarbību ar Dievu, kas dod patiešām iedarbīgu spēku. _____

Propaganda (Jes 36:2–20)

Asīrijas valdnieki bija ne tikai brutāli, viņi bija arī inteligenti. Viņu mērķis bija bagātība un vara, nevis iznīcība (salīdzini ar Jes 10:13, 14). Kāpēc izmantot resursus, lai ieņemtu pilsētu ar spēku, ja tu nevari panākt, lai tās iedzīvotāji pakļaujas? Tāpēc Lahišas aplenkuma laikā Sanheribs sūtīja savu “rabsaku”, kādu augstu ierēdni, lai ieņemtu Jeruzālemi ar propagandas palīdzību.

Kādus argumentus izmantoja rabsaks, lai iebiedētu Jūdu? Jes 36:2–20, sk. arī 2ķēn 18:17–35, 2L 32:9–19. _____

Rabsaks izteica dažus spēcīgus argumentus: jūs nevarat uzticēties Ēģiptei, ka tā jums palīdzēs, jo tā ir vāja un neuzticama. Jūs nevarat gaidīt uz Kunga palīdzību, jo Hiskija ir Viņu aizvainojis, novācot Viņa kalnu svētnīcas un altārus visā Jūdā, stāstot cilvēkiem, lai viņi pielūdz tikai pie viena altāra Jeruzālemē. Patiesībā Kungs ir Asīrijas pusē un teica, lai Sanheribs iznīcina Jūdu. Jums pat nav pietiekami apmācītu vīru, lai tiktu galā ar 2000 zirgiem. Lai izvairītos no aplenkuma, kurā jums nebūs, ko ēst un dzert, padodieties tagad, un pret jums izturēsies labi. Hiskija nevar jūs glābt, un, tā kā citu Asīrijas iekaroto valstu dievi viņus nav izglābuši, arī jūs nevarat būt droši, ka jūsu Dievs jūs izglābs.

Vai “rabsaks” teica patiesību? _____

Tā kā viņa teiktajā bija daudz patiesības, viņa argumenti bija pārlicinoši. Viņa teikto pavadīja divi vārdos neizteikti argumenti. Pirmkārt, viņš bija tikko ieradies no Lahišas, kas atradās tikai 30 jūdžu attālumā, kur asīrieši parādīja, kas notiek ar stipri nocietinātu pilsētu, kas uzdrošinās viņiem pretoties. Otrkārt, viņam līdzī bija liels karaspēks (Jes 36:2). Zinot citu karaspēku un pilsētu likteni (ieskaitot Samariju, ziemeļu Israēlas galvaspilsētu – 2ķēn 18:9, 10), kas bija padevusies Asīrijai, nevienam jūdām nebija iemesla apšaubīt, ka no cilvēciskās perspektīvas Jeruzāleme bija nolemta iznīcībai (salīdzini ar Jes 10:8–11). Rabsakam arī bija taisnība, sakot, ka Hiskija bija iznīcinājis dažādas upurēšanas vietas, lai pielūgsmi centralizētu Jeruzālemē (2ķēn 18:4, 2L 31:1). Bet vai šī reforma aizvainoja Kungu, kas bija Viņa ļaužu vienīgā atlikusī cerība? Vai Viņš var tos izglābt un to darīs? Uz šo jautājumu bija jāatbild Dievam!

Vai esat bijuši līdzīgā situācijā, kur no cilvēciskā skatupunkta viss šķiet zaudēts? Kas bija tavs vienīgais patvērumš? Ja vēlies, sagatavojies līdzdalīt grupā šo piedzīvojumu, kā tu tiki ar to galā un kāds bija tā galarezultāts. _____

Šokēta, bet ne pamesta (Jes 36:21–37:20)

Kā rabsaka gudrā runāšana ietekmēja Hiskiju un viņa ierēdņus? 2ķēn 18:37–19:4, Jes 36:21–37:4. _____

Satricināts līdz sirds dziļumiem un satraukti vaimanādams, Hiskija vērsās pie Dieva, pazemīgi meklēdams Jesajas aizlūgšanas, kura padomu viņa tēvs bija ignorējis.

Kā Dievs iedrošināja Hiskiju? Jes 37:5–7. _____

Vēsts bija īsa, bet pietiekama. Dievs bija Savas tautas pusē. Jesaja paredzēja, ka Sanheribs dzirdēs runas, kas novērsīs viņa uzmanību no uzbrukuma Jūdai. Tas piepildījās nekavējoties.

Uz īsu brīdi vīlies, bet nekādā gadījumā ne padevies uz ilgu laiku, Sanheribs sūtīja Hiskijam draudošu vēsti: “Lai tevi nepieviļ tavs Dievs, uz kuru tu paļaujies, sacīdams, ka Jeruzāleme nekritis Asīrijas ķēniņa rokā! [...] Vai to tautu dievi izglāba tos?” (Jes 37:10, 12; sk. arī 2L 32:17).

Šajā reizē Hiskija devās tieši uz templi un nolika saņemto vēsti pulku Kunga, “kas mīt pār ķerubiem,” priekšā (Jes 37:14–16).

Kā Hiskijas lūgšana nosaka, kas bija likts uz spēles Jeruzālemes krīzē? Jes 37:15–20.

Sanheribs bija ar nodomu uzbrucis Hiskijas spēcīgākajam patvērumam: ticībai Dievam. Tā vietā, lai noliektos uzbrucēja priekšā, Hiskija uzrunāja Dievu, lai Viņš parāda, kas Viņš ir, “lai visas valstis virs zemes atzīst, ka vienīgi Tu esi Tas Kungs” (Jes 37:20).

Izlasi uzmanīgi Hiskijas lūgšanu (Jes 37:15–20). Kādiem Dieva aspektiem viņš pievēršas? Kādu principu mēs redzam šajā lūgšanā, kas var dot mums iedrošinājumu un spēku palikt uzticīgiem personīgajās krīzēs? _____

Stāsta turpinājums (Jes 37:21–38)

Saskaņā ar Sanheribu, kā tas ziņots viņa annālēs, viņš ieņēma četrdesmit sešas nocietinātas pilsētas, aplenca Jeruzālemi un padarīja jūdu Hiskiju par “cietumnieku Jeruzālemē, viņa karaliskajā rezidencē, kā putnu krātiņā” (James B. Pritchard, editor, “Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament” (Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1969), p. 288). Tomēr, neskatoties uz viņa tieksmi pēc propagandas un sava milzīgā ego paplašinājuma, ne šajā tekstā, ne arī attēlos viņš neapgalvo, ka būtu Jeruzālemi ieņēmis. No cilvēcīgā skatupunkta šādas informācijas izlaišana ir neparasta, ņemot vērā nepielūdzamo Sanheriba varu un faktu, ka Hiskija bija vadījis sacelšanos pret viņu. Dumpiniekiem pret Asīriju bija īss mūžs un šausmīga nāve.

Pētnieki atzīst – pat ja mums nebūtu Bībeles ziņojumu, mēs būtu spiesti atzīt, ka šeit vajadzētu būt notikušam brīnumam. Fakts, ka Sanheribs savas “pils, kurai nav līdzīgas,” sienas izklāja ar gravējumiem, kas spilgti attēlo viņa veiksmīgo Lahišas aplenkumu, šķiet, ir saistīts ar viņa vajadzību pēc kāda līdzekļa, kas glābtu viņa paštēlu. Taču šo attēlu vietā vajadzēja būt parādītai Jeruzālemei! Sanheribs neizstāstīja stāsta turpinājumu, bet Bībelegan.

Kāds ir stāsta turpinājums? Jes 37:21–37. _____

Atbildot uz Hiskijas ticības pilno lūgšanu, Dievs sūtīja viņam vēsti ar pilnīgu drošību Jūdai, kas dusmās vārās pret lepno Asīrijas ķēniņu, kas ir uzdrošinājies iesist pa seju ķēniņu Ķēniņam (Jes 37:23). Tad Dievs nekavējoties piepildīja Savu apsolījumu aizstāvēt Jeruzālemi (2ķēn 19:35–37; 2L 32:21, 22; Jes 37:36–38).

Liela krīze prasa lielu brīnumu, un tas bija liels. Nogalināto skaits bija 185 000. Tā Sanheribam nekas cits neatlika kā doties mājās, kur viņš piedzīvoja pats savu nāvi (salīdzini ar Jesajas pravietojumu Jes 37:7–38).

“Ebreju Dievs bija uzvarējis lepno asīriešus. Jehovas gods tika attaisnots apkārtējo tautu acīs. Jeruzālemē ļaužu sirdis pildījās ar svētu prieku.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 361. lpp.) Arī tad, ja Sanheribs būtu uzvarējis Jeruzālemi, viņš būtu deportējis iedzīvotājus tieši tāpat, kā Jūda būtu zaudējusi savu identitāti, kā tas notika ar ziemeļu Israēlu. Tad nebūtu jūdu tautas, no kuras piedzimt Mesijam. Viņu stāsts beigtos tieši šeit. Bet Dievs uzturēja cerību dzīvu.

Ko jūs teiktu kādam, kas, vēl neticēdams Bībelei vai Bībeles Dievam, uzdod jautājumu: vai tas bija godīgi, ka šie Asīrijas kareivji, kas bija piedzimuši tur, kur bija piedzimuši, gāja bojā šādā masu slaktiņā? Kā tu personīgi saproti Kunga rīcību šajā gadījumā? _____

Slimībā un bagātībā (Jes 38., 39. nodaļa)

Jes 38. un 39. nodaļas notikumi (2ķēn 20) notika ļoti tuvu laikam, kad Dievs atbrīvoja Hiskiju no Sanheriba, pat ja atbrīvošana, kā tā ir attēlota Jes 37. nodaļā (sk. arī 2ķēn 19), vēl nebija notikusi. Patiešām, Jes 38:5, 6 un 2ķēn 20:6 norāda, ka viņi vēl joprojām piedzīvo Asīrijas draudus.

“Sātans bija apņēmis panākt gan Hiskijas nāvi, gan Jeruzālemes krišanu, bez šaubām, spriežot, ka, ja Hiskija būtu nost no ceļa, viņa pūles ieviest reformu beigtos un Jeruzālemes krišana būtu ātrāka.” (The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 240.)

Ko augstāk minētais citāts stāsta jums par to, cik svarīga Dieva ļaudīm ir laba vadība?

Kādu zīmi Kungs dod Hiskijam, kas apstiprina viņa ticību? 2ķēn 20:8–10, Jes 38:6–8.

Atmetot zīmes, ko piedāvāja Dievs (Jes 7. nod.), Ahas bija iesācis notikumu virkni, kas veda pie sarežģījumiem ar Asīriju. Bet nu Hiskija lūdza pēc zīmes (2ķēn 20:8), un Dievs tā stiprināja viņu stāties pretī krīzei, ko viņa tēvs bija izsaucis pār Jūdu. Patiešām, Ahasa saules pulksteņa ēnas atpakaļgaita bija iespējama, tikai pateicoties brīnumam.

Babilonieši pētīja debesu ķermeņu kustības un tās precīzi pierakstīja. Tādējādi viņi bija ievērojuši saules dīvaino uzvedību un brīnījušies, ko tas nozīmē. Fakts, ka ķēniņš Merodahs-Baladans izsūtīja šajā laikā sūtņus, nav sagādīšanās. Babilonieši bija sapratuši saikni starp Hiskijas atveseļošanas un brīnumaino zīmi.

Tagad mēs zinām, kāpēc Dievs izvēlējās šo īpašo zīmi. Tieši tāpat, kā Viņš vēlāk izmantoja Betlēmes zvaigzni, lai atvestu gudros vīrus no Austrumiem, tā viņš izmantoja saules virziena maiņu, lai atvestu sūtņus no Babilonijas. Tā viņiem bija unikāla iespēja uzzināt par patieso Dievu. Merodahs-Baladans pavadīja visu savu karjeru, cenšoties iegūt ilgstošu neatkarību no Asīrijas. Viņam bija vajadzīgi spēcīgi sabiedrotie, kas paskaidro viņa motīvāciju sazināties ar Hiskiju. Ja pēc Hiskijas lūguma pat saule kustas, ko viņš varētu izdarīt ar Asīriju!

Kā Hiskija pazaudēja lielisko iespēju pagodināt Dievu un norādīt babiloniešiem uz Viņu?

Kāds bija rezultāts? Izlasi Jes 39. nodaļu. Hiskija, kam bija jānes viņiem liecība par Kungu, tā vietā izrādīja pats savu “godību”. Kāda mācība tā ir jums? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Vienīgi ar tiešu Dieva iejaukšanos ēna saules pulkstenī varēja griezties desmit kāpienus atpakaļ, un tā bija zīme Hiskijam, ka Kungs viņa lūgšanu ir paklausījis. Tādēļ ‘pravietis Jesaja piesauca to Kungu, un Viņš lika ēnai atkāpties desmit pakāpienus atpakaļ pa tiem pašiem pakāpieniem, pa kuriem tā pēc Ahasa saules pulksteņa bija gājusi uz priekšu’ (2. Ķēn. 20:8–11).” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 342. lpp.)

“Šis tālās zemes valdnieka sūtņu apciemojums Hiskijam pavēra izdevību paaugstināt dzīvo Dievu. Ak, kāda iespēja viņam tagad bija pastāstīt par Dievu, kurš uztur visas radītās lietas un kura labvēlība ir saudzējusi arī viņa dzīvību, kad visas citas cerības bija zudušas! [...] Bet Hiskijas sirdī iezagās lepība un lielība, un, lai sevi izceltu, viņš mantkārīgajām acīm parādīja bagātības, ar kurām Dievs bija apveltījis savus ļaudis. Ķēniņš ‘rādīja sūtņiem savu dārgumu glabātavās sudrabu un zeltu, smalkas smaržu vielas, dārgo eļļu, visu savu ieroču namu, visas savas mantas, kas atradās glabātavās. Nekā nebija viņa pilī un viņa valstī, ko viņš tiem nebūtu rādījis’ (Jes. 39:2). Viņš tā rīkojās, nevis lai pagodinātu Dievu, bet gan lai svešu zemju lielkungu acīs paaugstinātu pats sevi.” (Turpat, 344., 345. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā sātans līdzinās rabsakam? Vai viņš stāsta patiesību, kad saka, ka tu esi grēkojis (Zah 3:1)? Kā Dievs atbild? Sk. Zah 3:2–5. Kāda ir tava vienīgā cerība pret šīm apsūdzībām? Rm 8:2.

2. Vai sātans pārtrauc savas apsūdzības, kad tev ir piedots? Sk. Atkl 12:20. Pēc tam, kad tev ir piedots, bet sātans turpina teikt, ka tu piederi viņam grēka dēļ, kāda ir viņa apsūdzību būtība? Sk. 5Moz 19:16–21 (melošanas likums, ļaunprātīga liecība).

KOPSAVILKUMS:

Atbildot uz uzticīgā ķēniņa saucienu, Dievs izglāba Savus ļaudis un parādīja, kas Viņš ir: visvarenais Israēla Ķēniņš, kura rokās ir zemes liktenis. Viņš ne tikai iznīcina tos, kas mēģina iznīcināt Viņa ļaudis; Viņš arī nodrošina iespējas citiem kļūt par Viņa ļaudīm, lai arī cik “bābeliski” viņi būtu.